

El final dels tòpics

El darrer dissabte de la Lliga, el València va demostrar la seua professionalitat, no deixant-se influir per aquells que, des de les crispades tribunes habituals, li demanaven el cap del Barça. Això, que al País Valencià té una audiència minoritària, ha tingut un ressò magnificat més amunt de l'Ebre. Certs sectors d'opinió han caigut en el parany. Una vegada més s'ha prioritzat el tòpic per damunt de la informació.

En aquest país les victòries —o les derrotes— esportives solen sentir-se, celebrar-se, o lamentar-se més enllà de l'àmbit estrictament esportiu. Els motius són diversos i les explicacions tan diferents com es vulga. El fet és que quan el Barça perd una Copa d'Europa es nota en l'ambient, i també es nota, encara més, quan el Barça guanya una Lliga. L'adhesió sentimental que desperten els colors blau-grana provoca que milers de persones isquen al carrer a celebrar-ho, i no ho fan només amb la bandera del seu club, sinó també amb la del país. Omplen els carrers de Barcelona, els de Ripoll, els de Tortosa, els de Tarragona o els de Badalona... i també els d'Alcoi, els de Palma, els de Castelló, els d'Alacant o els de Sueca. I és ací on la cosa ja no els quadra a alguns, o potser no els agrada.

El cas és que la nit del dissabte dia 14, milers de ciutadans del País Valencià i les Illes van fer exactament el mateix que milers de ciutadans del Principat. Amb les mateixes banderes. Com també, dimarts 11, centenars de valencians van agafar l'avió i van fer el mateix trajecte que els seguidors principatins que sortien de l'aeroport del Prat. L'alegria de la Lliga i la decepció de la Copa d'Europa van ser compartides. Però aquest final de temporada s'ha intentat enterbolir. El fet que el darrer partit del València l'enfrontara al Deportivo, i per tant que fóra decisiu per a donar el lideratge al Barça, ha estat aprofitat per sectors interessats de València —i també de Barcelona— per crear un enfrontament allà on no existeix.

El darrer dissabte de la Lliga, el València va demostrar la seua professionalitat, no deixant-se influir per aquells que, des de les crispades tribunes habituals, li demanaven el cap del Barça. Això, que al País Valencià té una audiència coneguda i delimitada, clarament minoritària, ha tingut un ressò magnificat més amunt de l'Ebre. Certs sectors d'opinió han caigut en el parany. Una vegada més s'ha prioritzat el tòpic per damunt de la informació. Les imatges de l'aeroport de Manises, amb l'expedició que sortia cap Atenes, i les imatges dels seguidors valencians o balears al carrer la nit del dissabte han de servir per obrir els ulls i esborrar uns tòpics cada dia més tronats. Les xifres són aquestes. I encara hi ha una evidència més: el lloc del planeta on hi ha més penyes barcelonistes, fora del Principat, és el País Valencià.

Després d'aquest final de temporada, el València ha estat convidat a participar al trofeu Joan Gamper, i el Barcelona disputarà al

Mestalla el Trofeu Taronja. És una bona manera de normalitzar relacions, sense rebaixar ni un gram la rivalitat esportiva, que sempre existirà. Perquè el país té dos grans clubs. I així ha de ser.